

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Styrelsen for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

Beredskabsplan

for udbrud af rødhalsbuk, *Aromia bungii*

Bilag til Beredskabsplan for håndtering af udbrud af planteskadegørere

1. Introduktion og formål

Denne beredskabsplan beskriver, hvordan Styrelsen for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vil håndtere et udbrud af rødhalsbukken, *Aromia bungii*. Beredskabsplanen sammenfatter relevante fakta, risikovurderinger og operationelle handlingsvejledninger. Emnerne omfatter skadegørers epidemiologi og risikovurderinger samt referencer til relevant lovgivning. Beredskabsplanen indeholder også en beskrivelse af undersøgelses- og bekæmpelsesmetoder. Beredskabsplanen udgør en drejebog til den styregruppe, der nedsættes af styrelsen i tilfælde af konstaterede fund af rødhalsbukken. Teksten supplerer styrelsens generelle 'Beredskabsplan for håndtering af planteskadegøreruudbrud', som beskriver organisationen og arbejdsopgaver i forbindelse med udbrud, uafhængigt af skadegører-arten.

Formålet med planen er at sikre en hurtig og effektiv indsats ved skadegøreruudbrud med henblik på at udrydde eller inddæmme skadegøreren. Derudover giver planen mulighed for, at erhvervet og andre interessenter kan orientere sig om konsekvenserne af et udbrud af skadegøreren.

Beredskabsplanen er udarbejdet af styrelsen, i afdelingen Planter & Biosikkerhed, og har været forelagt for Plantesundhedsudvalget.

Planen vil blive løbende opdateret.

Indholdsfortegnelse

1. Introduktion og formål	2
2. Kort om trusselsbillede og risikovurdering	4
2.1 Trusselsbillede	4
2.2 Risikovurdering.....	4
3. Biologi og epidemiologi for rødhalsbukken	6
3.1 Skadegøreren, herunder symptomer	6
3.3 Rødhalsbukkens udbredelse	9
3.3 Værtsplanter	10
4. Kort om aktivering af beredskabsplanen og dens processer	11
5. Feltundersøgelser og krav til inficerede områder	11
5.1 Generelt.....	11
5.2 Oprettelsen af afgrænsede zoner	13
5.3 Undtagelser fra krav om oprettelse af afgrænsede zoner	14
5.4 Undersøgelser i de afgrænsede zoner.....	15
5.4.1 Visuelle inspektioner.....	15
5.4.2 Udtagning af prøver til test	16
5.4.4 Opsætning af insektfælder	17
5.4.5 Værtsplanter der skal prioriteres i undersøgelserne	17
6. Bekæmpelse	17
7. Laboratorieundersøgelser	19
8. EU-retsakter om rødhalsbukken	19
9. Generel litteraturliste	19
Bilag 1. Identifikation: Rødhalsbukken og dens symptomer.....	21
Bilag 2. Forvekslingsmuligheder	25

2. Kort om trusselsbillede og risikovurdering

2.1 Trusselsbillede

Rødhalsbukken, *Aromia bungii*, er en oligofag bille, som angriber *Prunus*-arter. I EU er den fundet på blomme (*P. domestica*), sødkirsebær (*P. avium*), surkirsebær (*P. cerasifera*), abrikos (*P. armeniaca*), fersken (*P. persica*) og på mandeltræer (*P. dulcis*) og spredningen vil dermed især være begrænset til disse arter. jf. værtsplantelisten i afsnit 3.3.

Billen er hjemmehørende i Østasien (Kina, Sydkorea, Vietnam og Mongoliet). Den blev fundet i Japan i 2013, og i Rusland tæt på Mongoliets grænse (jf. EPPOs kort som ses i afsnit 3.3.) i 2015. I EU blev træbukken fundet første gang i 2008 i træemballage på et lager i UK. Den er senere fundet i Tyskland i Bayern i 2011 og igen i 2019, samt i Rosenheim i 2016 og er under udryddelse. I Italien blev et udbrud af rødhalsbuk opdaget i Campania i 2012 og året efter i Lombardiet. Udbruddene har været så omfattende, at Italien har opgivet at udrydde den og derfor fokuseres på inddæmning af skadegøreren.

Træbukken har gennem årene været fundet i bl.a. træemballage og træprodukter i forbindelse med import fra Asien.

Rødhalsbukken er typisk to til fire år om at gennemføre sin livscyklus. Jo højere gennemsnitstemperatur des hurtigere forløber udviklingen. Under danske forhold forventes populationsudviklingen at tage 3-4 år og den er dermed længere under danske forhold end i de områder, hvor den er hjemmehørende. Hovedvært for rødhalsbuk er *Prunus*-arter. Ikke-bekræftede kilder angiver dog også andre træslægter, f.eks. poppel (især sølvpoppel) som vært, hvilket man bør overveje ved monitoring efter fund samt under sanering.

Grundet den lange udviklingstid fra æg til voksen og det karakteristiske symptom med ydre smulddynger er rødhalsbuk nok en af de karantænearter, hvor der er bedst chance for at bekæmpe arten med en effektiv udryddelseskampagne. Dette forudsætter dog hurtig opdagelse og konsekvent monitoring og sanering. En udfordring er, at værtsplanterne er vidt udbredte i mange sammenhænge, herunder som vejtræer, i private haver, læhegn osv.

Sammenfattende vurderes det, at rødhalsbukken (<i>Aromia bungii</i>) ville kunne etablere sig i Danmark, og at en etablering ville kunne få erhvervsmæssige konsekvenser for produktionen af frugt og planter af <i>Prunus</i> , samt få negativ indflydelse på eksporten af disse produkter).
--

2.2 Risikovurdering

Risiko for indslæbning og etablering

Rødhalsbukken vil kunne indslæbes til Danmark med angrebet plantemateriale af *Prunus* slægten (inkl. bonsai træer) eller med træ og træprodukter fra områder, hvor skadegøreren forekommer. Tømmer og emballagetræ af træ af *Prunus* er ikke så almindeligt, men ikke desto mindre er træbukken gennem årene netop fundet i bl.a. træemballage og træprodukter i forbindelse med import fra Asien.

Risikoen ved emballagetræ er i dag kun til stede, hvis det ikke overholder importkravene om varmebehandling (ISPM15). Groft løvtræsflis med flisstykker over 3 cm. i diameter vil kunne indeholde larver og pupper. Nylavede møbler i kirsebær fra Asien vil også kunne indeholde larver eller pupper, grundet den lange udviklingstid.

Risikoen ved import af værtsplanter vil være størst, hvis der er tale om nyangrebne træer, idet larverne vil være så små, at de ikke danner og udkaster så meget smuld, hvorfor symptomerne vil være vanskelige at få øje på.

Import af planter af *Prunus* arter fra det naturlige udbredelsesområde i Asien udgør den største risiko. Men efter at rødhalsbukken har etableret sig i Italien og Tyskland er der også risiko for at introducere rødhalsbukken med planter og plantemateriale fra de angrebne områder. Dette bør indgå i en risikovurdering af omsætningen af planter indenfor EU.

Der findes kun begrænset viden om rødhalsbukkens evne til at spredes ved egen hjælp, men de kan formentlig flyve mindst et par hundrede meter, hvorfor langdistancespredning via flyvende individer kan udelukkes. I praksis vil træbukken nok opsøge det nærmeste potentielle værtstræ. *Prunus* arter i nærheden af mulige import lokationer er derfor sandsynlige fundsteder.

Ved monitoring for skadegøreren bør der være stor fokus på planteskoler og importhavne, samt på virksomheder, som i stort omfang modtager varer fra Asien, der inkluderer store mængder emballagetræ.

Da rødhalsbuk tager 2-4 år om sin udvikling, og symptomet med smuld ved basis optræder længe før udflyvning, er der gode muligheder for udryddelse, såfremt udbruddet opdages tidligt, og der gøres en grundig indsats.

Risikovurdering

Rødhalsbukken (*Aromia bungii*) kan indslæbes til og etablere sig i *Prunus* arter i Danmark. Den vil grundet det danske klima sandsynligvis være 3-4 år om at gennemføre sin livscyklus, hvilket begrænser udvikling og spredning i fht. Asien.

Størst risiko for introduktion vil der være ved import/flytning af planter i *Prunus* slægten, samt alle former for træ og træprodukter af disse arter, især ved flytning fra Asien og Italien.

Lokal spredning kan dog stadig hindres efter introduktion og lokal etablering, hvis der gøres en grundig indsats.

Fokus bør være på tidlig detektion af nyetablerede angreb, monitoring af værtsplanter og hurtig udryddelse af angrebne træer.

Økonomiske konsekvenser ved udbrud

Planter af *Prunus*-arter i Danmark kan potentielt set angribes af rødhalsbukken, herunder planter i planteskoler, i frugtplantager, i haver og parker mm. Da det forventes at tage 2-4 år for træbukken at gennemføre livscyklus under danske forhold, vil den naturlige spredning gå så langsomt, at der vil være mulighed for at detektere og bekæmpe nye angreb, inden de spredes.

Larven er en typisk træbuklarve, uden ben, med kraftige kæber og sammensat af en række hvide og opsvulmede led (figur 3). Kropsformen set fra siden er lige, i modsætning til forvekslingsmuligheder med C-formet krop. Rødhalsstræbukken har to larveformer, en med små kæber og en anden med større og kraftigere kæber.

Se bilag 2 for en uddybende beskrivelse af rødhalsbukken og forvekslingsmuligheder.

Figur 1. Rødhalsbukke under parring. ©Tom Haye, EPP0

Figur 2. Rødhalsbuk æg. De 2 mm lange, lyse æg anbringes i små revner eller under lav på grene og stammer af *Prunus* arter. Foto ©Antonio P. Garonna, CABI

Figur 3. Rødhalsbuk er en typisk træbuklarve uden ben, med kraftige kæber og sammensat af en række hvidlige opsvulmede led. Foto øverst ©Antonio P. Garonna, CABI Rødhalsstræbukken har to typer larver, se dem i bilag 1.

Figur 4. Ovale udboringshuller, Foto ©Antonio P. Garonna,

Larverne borer sig ind i barken på træet og laver gangsystemer i sivævet (phloem) og senere i veddet (xylem). Gangene er ovale og udvider sig efterhånden, som larven vokser i størrelse, fra 2,5 mm kort efter klækning til 50 mm i sidste larvestadie. De ældre larvestadier er gul-hvide.

Forpupning sker i puppekamre i veddet i stammer og grene. Puppestadiet er kort og varer i 17- 23 dage. Pupperne er lysegule, men bliver mørkere i takt med at det voksne individ udvikler sig i puppen. Derefter gnaver de nydannede voksne sig ud fra værtstræet gennem et ovalt hul på 12 mm på den lange led (figur4).

Ofte opdages angreb grundet rødt smuld på stammen eller ved stammebasis (figur 5).

Overordnet set kan de voksne individer af rødhalsbuk og æg bedst findes i juni og juli, mens larver (og pupper) findes inde i angrebne træer resten af året.

Table 1. Skematisk oversigt over forekomst og udstrekning af forskellige livscyklus stadier hos rødhalsbuk. Udvikling fra larve til voksen tager 2-4 år. Forpupning sker om foråret og varer ca. tre uger. Larverne kan ophøre med at tage føde til sig i nogle måneder før forpupning. Lysere farver angiver, at stadierne også kan forekomme her, men i mindre omfang.

	Marts	April	Maj	Juni	Juli	August	September	Oktober	November	December	Januar	Februar
Flyvning												
Æglægning / æg												
Larver												
Larver 2-årig												
Larver 3-årig												
Larver 4-årig												
Larver												
Pupper												

Det første symptom på angreb af rødhalsbuk på stående træer er samlinger af smuld ved foden af træerne (figur 5). Dette vigtige symptom giver mulighed for at opdage skadevolderen, før den nye generation af træbukke er fløjet ud, selvom mængden af smuld er størst ved de sene larvestadier.

Figur 5. Rødhalsbuk – smuld ved træets fod. ©Antonio P. Garonna, CABI.

Figur 6. Puppen af rødhalsbuk er op til 38 mm lang med tydelige ben og antenner. Foto ©Antonio P. Garonna, CABI

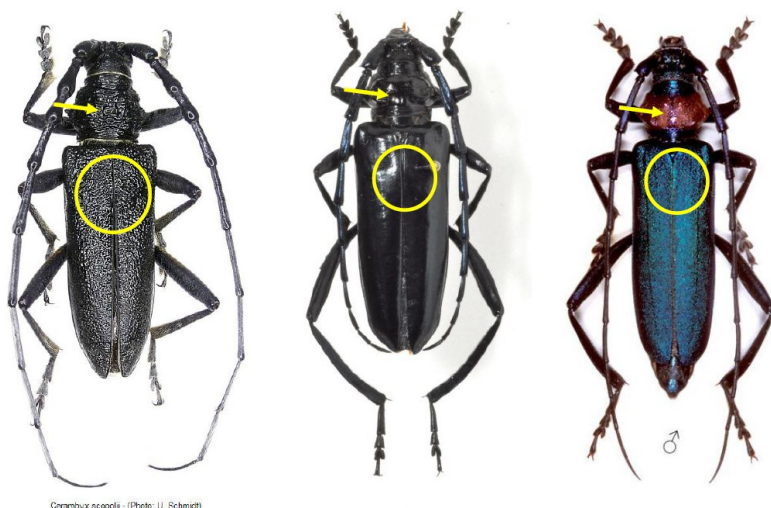
Forekomst af smuld bør give anledning til destruktiv sampling, hvor barken fjernes, eller træet fældes og flækkes for at finde larver (figur 5) og pupper (figur 6). Gangsystemerne er ofte svære at opdage, eftersom det meste af inderbarken omdannes til smuld (se flere billeder af symptomer i bilag 2), men kan i nogle tilfælde være synlige i yderste lag af splintveddet.

Forvekslingsmuligheder

Der er flere muligheder for at forveksle rødhalsbuk med andre arter, både hjemlige og udenlandske, ud fra selve insektet (voksne og larver) eller symptomer i form af gangsystemer i veddet.

Der findes tre hjemlige insekter, som kan lave gangsystemer, der minder om rødhalsbuk, se nedenfor under forvekslingsmuligheder. Pileborerens larve (røddorm) er en sommerfuglelarve, som er helt forskellig fra træbukkelarver, men de to hjemlige træbukke (moskusbuk og sort bøgebuk) kan nemt forveksles med rødhalsbuk. Imidlertid angriber de sjældent *Prunus*, derfor vil det være kombinationen med værtplanten *Prunus*, som bedst indikerer rødhalsbuk.

Se afsnit om forvekslingsmuligheder i bilag 2.

Cerambyx scopolii - (Foto: U. Schmidt)

Figur 7. Sammenligning af to hjemmehørende træbukke med rødhalsbuk. Til venstre sort bøgebuk. I midten rødhalsbuk med sort pronotum (område på forkrop) i stedet for det typiske røde (se figur 1). Til højre en moskusbuk med rødt pronotum. Foto til venstre og højre er hentet fra coleonet.de (<https://coleonet.de/cole/texte/cerambycinae.htm>). Foto i midten er hentet fra <https://www.biolib.cz/en/image/id220289/>.

3.3 Rødhalsbukkens udbredelse

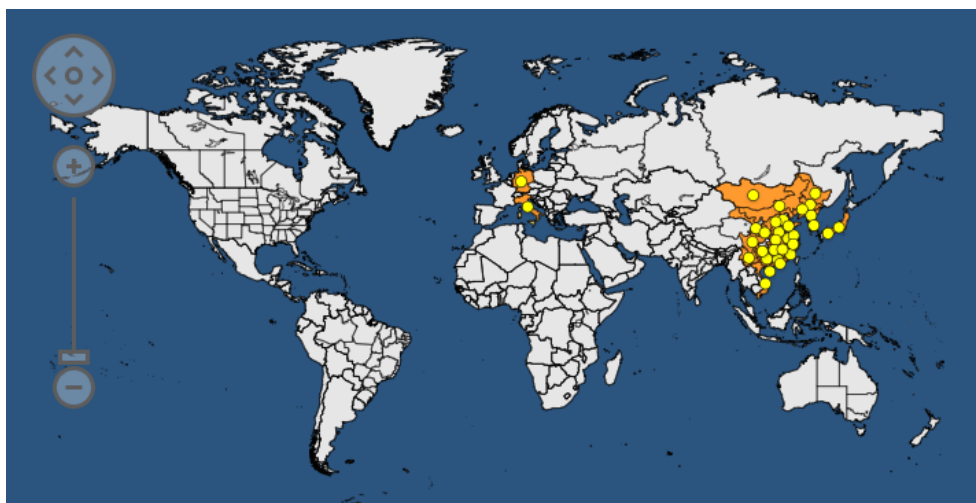
Rødhalsbukken, *Aromia bungii*, er hjemmehørende i Østasien (Kina, Nordkorea, Sydkorea, Vietnam og Mongoliet). Arten er også blevet rapporteret fundet i Rusland tæt på Mongoliets grænse.

I Japan blev den fundet første gang i 2013, da adskillige kirsebærtræer (*Prunus* spp.) og japanske blomster (*Prunus mume*) viste symptomer på angreb (larve gallerier) og der blev fundet voksne biller på træerne. Den har siden spredt sig til andre dele af Japan. Det er teorien, at træbukken er indslæbt til Japan med infesteret træ/træemballage, mens flytning af plantemateriale har bidraget til den videre spredning (EFSA survey card). I USA har APHIS (plantesundhedsmyndigheden) fundet angreb af *Aromia bungii* på et lager med træ og emballage fra Kina (2009) og i containere på havnen i Blaine (2014).

I EU blev træbukken fundet første gang i 2008 under inspektion af træemballage på et lager i UK. Den blev senere fundet i Tyskland i 2011 i det sydlige Bayern. Et nyt angreb blev opdaget i Rosenheim i juli 2016 og i marts 2019 blev der igen fundet voksne biller på to lokationer i Bayern. Der er indført en række foranstaltninger for at udrydde skadegøreren i de angrebne områder i Tyskland.

I september 2012 blev et udbrud af rødhalsbuk opdaget i Campania regionen i Italien på adskillige blomme- og abrikotræer med symptomer. I juli 2013 blev træbukken også fundet i Lombardiet og nye udbrud rapporteret fra Campania, hvor der i 2017 blev fundet 2 nye udbrud med i alt 252 infesterede planter, herunder abrikos (*P. armeniaca*) og blomme (*P. domestica*). Grundet størrelsen af udbruddene og det lange tidsforløb med udbrud, opfattes træbukken nu som etableret i Italien. Italien har opgivet at udrydde skadegøreren, men tilstræber i stedet at inddæmme den i de afgrænsede områder.

Se udbredelsen af *Aromia bungii* på EPPOs kort herunder.

Figur 7: Udbredelseskort for *Aromia bungii*. De gule cirkler angiver tilstedeværelse af billen i området og de lillafarvede cirkler angiver forekomst, men stadig ikke etablerede populationer af billen (Kilde: EPPO global database, 2025).

3.3 Værtsplanter

Rødhalsbukken er en oligofag bille, der lever på en lang række *Prunus* arter. I EU er den fundet på blomme (*P. domestica*), sødkirsebær (*P. avium*), surkirsebær (*P. cerasifera*), abrikos (*P. armeniaca*), fersken (*P. persica*), på mandeltræer (*P. dulcis*) og på kirsebærlaubær (*Prunus laurocerasus*).

EU-lovgivningen betegner alle *Prunus* arter som værtsplanter, hvorfor arter som slåen (*Prunus spinosa*) og hæg (*Prunus padus*) også er omfattet af undersøgelserne.

Links til information med værtsplantelister

- [EPPO Datasheet: *Aromia bungii*](#)
- [CABI Datasheet: *Aromia bungii*](#)
- [EFSA Pest survey card on *Aromia bungii*](#)

4. Kort om aktivering af beredskabsplanen og dens processer

Input til Beredskabsplanens Kapitel 2 'Trigger for aktivering af beredskabsplanen'.

Som beskrevet i den generelle beredskabsplan aktiveres planen, når der gøres et fund af rødhalsbukken, og når styrelsen vurderer, at billen kan have etableret sig, samt i tilfælde hvor situationen er så uklar, at udbruddet ikke kan håndteres tilstrækkeligt effektivt ved rutinemæssig sagsbehandling.

Indsatsen vil omfatte følgende seks processer jf. den generelle beredskabsplans afsnit 4 og 5:

- Feltundersøgelser
- Risikoanalyse og prioritering
- Borger-information
- Dialog med interessenter
- Sagsafgørelser og bekendtgørelse
- Fysisk bekæmpelse

Processerne kører parallelt og i samspil, og med vekslende aktiviteter og intensitet. Det er afgørende med en god intern koordination mellem processerne.

5. Feltundersøgelser og krav til inficerede områder

Input til Beredskabsplanens proces 'Feltundersøgelser' (jf. planens Kapitel 5.1).

Her kan du læse om, hvordan styrelsen vil håndtere undersøgelsesaktiviteter med henblik på at etablere den nødvendige afgrænsede angrebne zone og stødpudezone, samt restriktioner med henblik på at udrydde og hindre spredning af skadegøreren. Indsatsen er baseret på EU's regler på området jf. kapitel 9.

Afsnittet indeholder bidrag til Beredskabsplanens proces 'Feltundersøgelser' (jf. planens Kapitel 5.1 og bilag 1).

5.1 Generelt

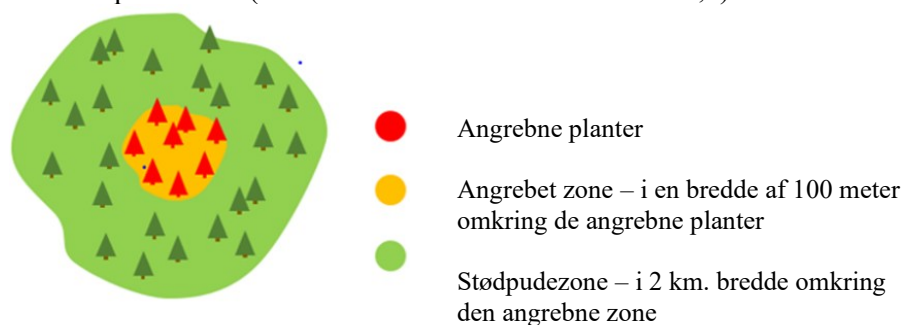
Kravene til zone-opdeling og de overordnede principper for feltundersøgelser er beskrevet i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/2520.

[Kommissionens gennemførelsesforordning \(EU\) 2025/2520 af 15. december 2025 om foranstaltninger mod etablering og spredning på Unionens område af *Aromia bungii* \(Faldermann\) og om foranstaltninger til udryddelse og inddæmning af denne skadegøreren inden for visse afgrænsede områder og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse \(EU\) 2018/1503](#)

Feltundersøgelserne er baseret på:

- Visuel observation af værtsplanter (*Prunus*)
- Destruktive undersøgelser i den angrebne zone
- Fældefangst
- Udtagning af prøver til laboratorieanalyse for sikker artsbestemmelse af rødhalsbukken.

De afgrænsende feltundersøgelser ('delimiting surveys') skal iværksættes hurtigt og grundigt omkring fundstedet for at afklare, hvor udbredt rødhalsbukken er og dermed størrelsen af såvel den angrebne zone som stødpudezonen (se en beskrivelse af zonerne i afsnit 5,2).

Figur 8. Angrebne planter med 'angrebet zone' og 'stødpudezone'. Den angrebne zone og stødpudezonen udgør tilsammen det afgrænsede område.

Prunus-slægten omfatter ikke kun frugtplanter, men også planter, der anvendes i hegn og som pryddplanter (f.eks. slåen, hæg, mirabel og surkirsebær). Disse planter kan findes i skov og landskab, i parker og privathaver osv. Det er derfor vigtigt først at skabe overblik over risikostederne og kontrollere dem først og herefter brede undersøgelserne ud til andre områder med værtsplanter. Kortlægning af værtsplanter indenfor bufferzonen vil typisk foregå i forbindelse med undersøgelserne, men man kan også tjekke, om der er adgang til et skovkort eller kommunale træregistre for området.

Entomologer fra KU/AU involveres i afgrænsnings-arbejdet, så de på baggrund af symptomer (livsstadier, puppehuller og alder af puppehuller mm) kan hjælpe med at vurdere, hvor længe værtstræerne har været angrebne. Det er vigtigt for at kunne vurdere, hvor langt træbukken potentielt kan have spredt sig. Den estimerede tid skal derefter ganges med 2 km/år for at give et skøn over, hvor stor det potentielt angrebne område kunne være. Det betyder, at hvis entomologerne vurderer, at værtsplanten er angrebet 3 år tidligere, kunne det være hensigtsmæssigt at lave stikprøveundersøgelser af værtsplanter i en bredde af 6 km omkring fundet.

I de følgende år efter fundet skal der udføres intensive årlige undersøgelser i det afgrænsede område for at opdage eventuelle nye forekomster af træbukken. Efter 4 år uden fund kan træbukken erklæres for udryddet i området.

Under feltundersøgelserne (og ved den fysiske bekæmpelsesindsats) skal der tages meget præcise georeferencer. For grupper af undersøgte værtsplanter er det muligt at markere området med et punktkoordinat, mens angrebne planter eller planter, hvor der er udtaget prøver skal markeres enkeltvis som punktkoordinat, så det er muligt at identificere den pågældende plante. Undersøgelser og indsamling af prøver skal oprettes på samme vis som ved øvrige undersøgelser (Læs tastevejledning for CAP-TAS OPS). Dvs. markering på kort af undersøgelsesområde, hvor prøver er taget (GPS-koordinat for planten), prøvenumre, symptomer, på hvilke værtsplanter og på hvilke lokaliteter, samt eventuelle bemærkninger.

Trace-back af smitekilden foretages sideløbende med feltundersøgelserne omkring fundstedet. Resultaterne herfra (tidspunkt, oprindelse og indslæbningssted) kan hjælpe til at estimere det potentielt smittede områdes størrelse, og til at identificere eventuelle andre smittede områder.

Trace forward af muligt angrebne planter, træ eller emballagetræ kan hjælpe til at identificere evt. andre smittede områder.

Indsatsgruppen samler alle dokumenter vedrørende fundet på en særskilt sag i Workzone. Sagen skal rumme både planer for indsatsen, liste over aktører og interessenter, undersøgelsesresultater og fysiske bekæmpelsesindsatser, logbog, kommunikation med involverede lodsejere og eventuelle sagsafgørelser mm.

Foranstaltningerne omfatter i store træk, at en medlemsstat ved fund af *Aromia bungii* straks skal:

- **undersøge** området for at afgrænse det angrebne område og
- **destruere** det angrebne materiale, samt *Prunus* arter i en radius af 100 m omkring det angrebne træ (den angrebne zone).
- **etablere** et afgrænset område bestående af hhv. en angrebet zone og en stødpudezone i en radius af 2 km udenom. Se figur 8.
- **tilbagespore** oprindelsen af det angrebne materiale og spore eventuel flytning af angrebne ~~plan~~træer.
- **sikre omsætningen** i EU, idet træ og planter (af værtsplanter), der er produceret i eller har befundet sig i det/de afgrænsede område(r) kun må flyttes, hvis de opfylder retsaktens krav.
- **informere** interessenter og borgere ved en informationskampagne.

5.2 Oprettelsen af afgrænsede zoner

Efter den officielle bekræftelse af et fund af rødhalsbukken, skal der straks oprettes et afgrænset område, der består af en angrebet zone og en stødpudezone:

- Den **angrebne zone** skal omfatte de angrebne planter, planter med symptomer og planter, der kan være angrebne, fordi de står tæt på eller har samme oprindelse som de angrebne planter eller lignende OG værtsplanter (med en diameter på 1 cm eller derover) i en radius af 100 m omkring de angrebne planter.
- **Stødpudezonen** skal være mindst 2 km bred og omgive den angrebne zone.

For at sikre en ensartet fordeling ved feltundersøgelserne af stødpudezonen, der samtidig tager højde for risikoen for angreb, opdeles området udenfor den angrebne zone i felter af 100 x 100 m i de første 200 m og herefter i felter af 400 x 400 meter i afstanden 0,2-2 km fra den angrebne zone jf. figur 9.

Figur 9. Stødpudezonen omkring den angrebne zone er inddelt i forskellige størrelser grids for at tage hensyn til risikoen for spredning.

Hvis rødhalsbukken findes uden for den angrebne zone, skal der iværksættes udryddelsesforanstaltninger, og afgrænsningen af den angrebne zone og stødpudezone skal ændres i overensstemmelse hermed.

Hvis Landbrugsstyrelsen konkluderer, at det er muligt at udrydde skadegøreren, kan stødpudezonens radius nedsættes til 1 km.

Inden for det afgrænsede område, skal Landbrugsstyrelsen sikre, at offentligheden og de professionelle operatører er opmærksomme på udstrækningen af det afgrænsede område og kravene ved flytning af træ og planter ud af området.

5.3 Undtagelser fra krav om oprettelse af afgrænsede zoner

Hvis en af følgende betingelser er opfyldt, kan det undlades at oprette et afgrænset område:

- a) der er dokumentation for, at rødhalsbukken er blevet indslæbt til området via planter, træ eller træemballage, der var angrebet før indførsel til området, og det er konstateret, at træbukken ikke er blevet etableret og ikke vil være i stand til at sprede og formere sig på grund af sin biologi.
- b) der er dokumentation for, at der er tale om et isoleret fund, der er umiddelbart forbundet med en plante, træ eller træemballage og som ikke forventes at føre til etablering og det er konstateret, at der ikke er nogen etablering af træbukken, og at den ikke vil være i stand til at sprede og formere sig på grund af sin biologi.

Hvis undtagelsen anvendes, skal der træffes foranstaltninger til at sikre en hurtig udryddelse af rødhalsbukken og udelukke muligheden for spredning. Det inkluderer destruktion af alt angrebet plantemateriale, træ eller træemballeringsmateriale

Der skal gennemføres en regelmæssig og intensiv overvågning i en periode, der omfatter mindst én livscyklus for skadegøreren og yderligere et år, dog mindst fire på hinanden følgende år, i en radius på mindst 1 km omkring det sted, hvor skadegøreren er fundet.

Når undtagelsen er anvendt, skal angrebet spores tilbage ved at undersøge planter, træ eller træemballeringsmateriale i det omfang, det er muligt, for tegn på angreb. Undersøgelserne skal omfatte en målrettet prøveudtagning ved en destruktiv metode. Der skal iværksættes aktiviteter, der skal øge offentlighedens kendskab til den trussel, skadegøreren udgør, samt andre foranstaltninger, der vil kunne bidrage til at udrydde skadegøreren (jf. ISPM nr. 9 og ISPM nr. 14).

5.4 Undersøgelser i de afgrænsede zoner

3. Undersøgelserne skal udføres på *Prunus* arter:

- a) i de angrebne zoner
- b) i stødpudezonerne
- c) i friluftsområder, skove, planteskoler, frugtplantager, private haver, på offentlige steder og i omgivelserne omkring planteskoler eller virksomheder med import af planter eller træ af *Prunus* arter og omkring importhavne og virksomheder, som i stort omfang modtager varer fra Asien, der inkluderer store mængder emballagetræ, selvom emballagetræ i *Prunus* ikke er så almindeligt.

Undersøgelserne skal bestå af:

- a) visuelle undersøgelser af *Prunus* arter
- b) fældefangst udført i de angrebne zoner

De visuelle undersøgelser inkluderer tjek for symptomer (smuld ved basis, ovale udboringshuller, døde barkpartier og kronesyntomer mm), samt undersøgelser for forekomst af larver og larvegange under barken og i veddet.

5.4.1 Visuelle inspektioner

Visuel inspektion – træ for træ – er den primære metode til at opdage angrebne træer.

De voksne biller angriber sunde træer og påbegynder oftest deres angreb ved stammens basis, men kan også lægge deres æg på store grene længere oppe i træet.

Larverne gnaver tunneller (gallerier) under barken, der resulterer i visne og døde grene i træets krone og eventuelt frugtfald.

Inspektionen i den angrebne zone og de første 200 meter af stødpudezonen gennemføres straks af alle *Prunus*, hvor hvert træ systematisk undersøges for symptomer. Undtaget er dog værtsplanter med en stammeradius på under 1 cm.

Der tjekkes for:

- (rødtligt) gnavesmuld ved træets basis eller (sjældnere) på stammen og hovedgrene i træets krone
- ovale udboringshuller - ca. 12 mm i diameter på den lange led.
- Indfaldne områder i barken over larvernes gallerier
- æglægningsgruber i barken
- voksne individer i flyveperioden (juni-august), samt larver og pupper, hvis der er tegn på udgangshuller/æglægningsar mm. (se 'Udtagning af prøver til test afsnit 5.4.2')
- kronesyntomer - visne grene på sunde træer
stressede og visnende træer ved kraftig infektion

Findes der tegn på angreb, skal der følges op med en destruktiv prøvetagning, hvor der kigges efter larver og pupper.

Husk! - Tag altid billeder ved mistanke om angreb.

Findes der tømmer, savskåret træ, træemballage (WPM) eller brænde af *Prunus* i området omkring fundstedet, bør de også tjekkes for borehuller, gallerier eller gnavesmuld, da de kunne være smitekilden.

Særligt for:

Importører af tømmer, savskåret træ og træemballage eller brænde af Prunus: her skal der gennemføres inspektion af såvel værtsplanter, som det importerede træ og træemballage, da det potentielt kunne være herfra angrebet var indført.

Planteskoler/Havecentre: Planter med oprindelse i et afgrænset område må kun flyttes indenfor Unionen, hvis de opfylder en række krav til produktionsstedet, herunder officiel kontrol. Hvis der er tvivl om områdets størrelse og om en planteskole/et havecenter er omfattet, vil den ud fra et forsigtighedsprincip være omfattet, mens undersøgelserne står på.

Destruktiv prøvetagning:

Ved fund af smuld, udboringshuller og andre symptomer på stående træer af værtsslægten, skal der undersøges for forekomst af larver og larvegange under barken og i veddet. Der gøres ved en destruktiv prøvetagning af træet, der afbarkes for at finde de typiske gangsystemer og larver. Det kan være nødvendigt, at save stammer og hovedgrene igennem for at se efter larvegange dybere i veddet.

Destruktiv prøvetagning kan også være relevant på træer med kronesympomer, som står inden for en radius på 1 km af et dokumenteret fund og især inden for de nærmeste 200-500 meter.

Prøver af smuld indsamles og sendes til diagnosticering på laboratoriet, ligesom eventuelle fund af larver, jf afsnit 5.4.2

Tilbagesporing af smitekilden foretages sideløbende med feltundersøgelsen.

5.4.2 Udtagning af prøver til test

Ved fund af voksne individer eller larver af *Aromia bungii* udtages en prøve. Tag også prøver af gnavesmuld til DNA-identifikation, hvis der er mistanke om angreb.

De voksne træbukke indfanges og lægges i en egnet beholder (af plastik eller glas). Når det er muligt indsamles flere livsstadier (æg, larver og voksne individer). Der anvendes et Eppendorf-rør til æg og evt. larver.

Tag billeder af udgangshuller/gallerier eller lignende til identifikation, før der skæres/saves et angrebet træstykke ud. Undgå at beskadige larven ved at tage et større stykke ved. Sav, stemmejern og kniv er nødvendige redskaber.

Prøven opbevares ved stuetemperatur, indtil den kan afsendes. Voksne træbukke og larver skal sendes til laboratoriet hurtigst mulig, men senest om torsdagen så laboratoriet kan undersøge dem inden weekenden. Prøver af gnavesmuld kan bedre holde sig og kan sendes til laboratoriet alle ugens dage.

Overvej også behovet for at sende prøver til relevante forskningsinstitutioner.

Prøver registreres i CAP-TAS OPS og laboratoriet informeres om, at der er prøver på vej.

5.4.4 Opsætning af insektfælder

Rødhalsstræbuk kan tiltrækkes med brug af feromoner og der opsættes derfor feromonfælder omkring fundstedet som led i undersøgelserne

I Danmark anvender vi efter anbefaling i EFSA survey card racemic (*E*)-2-*cis*-6,7-epoxynonenal og crossvane fælder. Feromonet tiltrækker bedst hunner, og principielt kan opsætning af mange fælder bruges som supplerende bekæmpelse. Forskellige fermenterende væsker som f.eks. eddike eller rådden frugtjuice, kan også tiltrække rødhalsbuk, men metoden skulle være ineffektiv.

Feromonfælder skal opsættes, mens de voksne er aktive, hvilket under danske forhold formentlig vil være i (maj) juni, juli og i mindre omfang august.

Fælderne placeres nær værtstræer i trækronen eller langs stammen. Hvis de opsættes for at monitorere forekomsten i et område, skal de ikke placeres tættere end 50 m. fra hinanden og ofte vil en afstand på 100 meter i gennemsnit være passende. Der opsættes ikke fælder, hvis der ikke er værtstræer i området. Antallet af værtstræer vil dermed afgøre, hvor mange fælder der skal opsættes.

Fælder bør ikke placeres i udkanten af et afgrænset område, da man kan risikere at trække populationen udad mod det ikke-afgrænsede område, hvis der ikke er værtsplanter i området. Overvej altid placeringen af fælderne i fht zoneafgrænsning.

Crossvane fælder har en lille ”skål” i bunden, der fyldes 2/3 op med glykol til præservering af billerne. Ved tømning af fælderne sorteres insekter, der mistænkes for at være rødhalsbuk, fra med en si eller lignende. De placeres i en prøvebeholder/prøverør og dækkes med ethanol. Fælderne tømmes hver 3. uge.

5.4.5 Værtsplanter der skal prioriteres i undersøgelserne

Alle *Prunus* arter er listet som værtsplanter i EU's gennemførelsesforordning 2025/2520.

6. Bekæmpelse

I det afgrænsede område anvendes en **udryddelsesstrategi**, der består i straks at fjerne alle angrebne og potentielt angrebne planter.

I den **angrebne zone** fjernes alle planter:

- der vides at være angrebne, og deres rødder fjernes fuldstændigt, hvis der observeres larvegange under den angrebne plantes rodhals.
- der viser symptomer på angreb.
- alle værtsplanter inden for en radius af 100 m omkring de angrebne planter uanset deres sundhedstilstand. De skal undersøges nøje for angreb, inden de destrueres.

Planterne skal fjernes, undersøges og destrueres på en sådan måde, at der ikke kan ske spredning, under og efter fældning. Det gælder også for rødderne i de tilfælde, de skal fjernes. Det vil i praksis betyde, at hele planten og rødderne i en dybde, hvor der ikke længere ses larvegange (ofte 40 cm), skal bortskaffes i lukkede containere til forbrænding. Hvis det er udenfor træbukkens flyveperiode, er det ikke nødvendigt at containerne er lukkede.

Der er forbud mod plantning af nye værtsplanter på friland i den angrebne zone, - dog er planteskoler o.a. produktionssteder undtaget, hvis de overholder de særlige krav beskrevet i gennemførelsesforordning 2025/2520.

Arbejdet tilrettelægges ud fra den risiko, disse planter udgør.

Se også ”forsinket fældning i flyveperioden” herunder.

Tilsvarende undersøges og destrueres andre planteprodukter og træemballeringsmateriale.

Der er dog mulighed for at undtage enkelte planter, der er officielt udpeget som planter af social eller historisk værdi. Det kræver dog, at en række betingelser er opfyldt.

Trace-back/ Trace-forward undersøgelser mhp at spore angrebets oprindelse og eventuel yderligere spredning pågår sideløbende med udryddelsesindsatsen.

I **stødpudezonen** skal der gennemføres en intensiv overvågning af værtsplanter mindst en gang om året, der med minimum 95% sikkerhed kan afsløre et angreb på 1% (jf. ISPM31).

Destruktiv prøvetagning anvendes, hvor det er relevant.

Hvis de angrebne planter opdages uden for skadegørers flyveperiode, skal fældning og fjernelse ske før starten af den næste flyveperiode.

Der er forbud mod enhver flytning af potentielt angrebet materiale ud af både den angrebne zone og stødpudezonen, og der kan stilles krav om ikke at genplante med værtsplanter, hvis det er relevant.

Obs. Forsinket fældning i flyveperioden:

Hvis samtlige værtstræer inden for angrebszonen fældes på én gang, kan det tvinge voksne individer, der allerede har forladt træet, til at flyve længere væk for at finde nye værtstræer, hvilket kan føre til spredning. I dette tilfælde lægges der op til følgende handleplan:

Træ, træemballage og bark skal behandles, før det må flyttes ud af det afgrænsede område. Hvis der ikke findes behandlings- eller forarbejdningsfaciliteter inden for det afgrænsede område, må det, under officiel kontrol, flyttes i lukkede beholdere til de nærmeste faciliteter udenfor de afgrænsede zoner område.

Brugen af fangtræer

Fangtræer anvendes til at tiltrække skadegøreren i det afgrænsede område, typisk når et eventuelt angrebet træ og værtsplanter i en radius af 100 meter er fjernet. Som fangtræer for rødhalsbukken anvendes unge *Prunus*-træer (gerne *Prunus avium* eller *P. domestica*) med en minimum stammediameter på 5 cm. ved basis. Træerne placeres i pletter nær det oprindeligt angrebne træ og inspiceres minimum 3 gange om året (2 gange om sommeren og 1 gang om vinteren):

- Om sommeren (maj – september) for at lede efter æglægningsar, voksne individer, gnavespor mm.
- Om vinteren (oktober – marts) for at lede efter udgangshuller, hvilket ses bedst i vintertilstand.

Fangtræer skal ved tegn på angreb undersøges destruktivt. Uanset om der er tegn på angreb af rødhalsbukken, skal fangtræet efter 2 år på stedet undersøges destruktivt.

Fangtræet må ikke stå længere på stedet, da rødhalsbukken ellers ville kunne gennemføre en livscyklus på træet og sprede sig herfra.

Håndhævelse og orientering om reglerne

Da det afgrænsede område vil omfatte mange personer med vidt forskellige professioner, interesser og aktiviteter, er det hensigtsmæssigt at LFST udsteder en bekendtgørelse om håndtering af det konkrete udbrud med angivelse af:

- Zonernes præcise geografiske udstrækning

- Kravene til planter, planteproducenter og produktionsanlæg, træleverandører og varmebehandlere ved produktion og flytning ud af det afgrænsede område. Bestemmelserne for øvrige interessenter og borgere i det afgrænsede område.
- Nødvendige påbud og forbud for at udrydde og inddæmme skadegøreren. Bestemmelserne skal tage højde for at alle typer af lokaliteter kan blive omfattet af krav om destruktion af værtsplanter, herunder privathaver og offentlige arealer mv. Bestemmelserne skal også give hjemmel til opsætning af fangtræer.

Oftentimes er det borgere, der har stået for de første fund af karantæneskadegørere. Det er derfor vigtigt, at borgerne informeres om, hvordan rødhalsbukken ser ud, hvor der er risiko for indførsel og spredning af skadegøreren, og hvordan de skal anmelde fund til LFST. Det kan ligeledes blive aktuelt at informere og inddrage kommuner, frugtavlere, skovbrugsvirksomheder og interessentorganisationer (herunder foreninger med faglige ekspertise som fx Entomologisk Forening) mv. Det bemærkes, at der kan blive behov for indsatser og destruktion af planter i privathaver.

Det er særligt vigtigt, at professionelle operatører og borgere i det afgrænsede område er orienteret om områdets udstrækning, så de kan overholde betingelserne for flytning af planter, træ og træemballage ud af det afgrænsede område.

7. Laboratorieundersøgelser

Laboratorieundersøgelser udføres af Fødevarerstyrelsens Diagnostiske Laboratorium jf. Beredskabsplanens afsnit 6.2.4.

Diagnosticering udføres efter EPPOs diagnostiske protokol for *Aromia bungii*, PM 7/156(1):

<https://gd.eppo.int/standards/pm7/>

8. EU-retsakter om rødhalsbukken

Rødhalsbukken er reguleret som en EU prioriteret karantæneskadegører, jf. Forordning (EU) 2019/1702.

Kommissionens gennemførelsesforordning om fastsættelse af foranstaltninger til at udrydde og forhindre spredningen af *Aromia bungii* findes her:

[Kommissionens gennemførelsesforordning \(EU\) 2025/2520 af 15. december 2025 om foranstaltninger mod etablering og spredning på Unionens område af *Aromia bungii* \(Faldermann\) og om foranstaltninger til udryddelse og inddæmning af denne skadegører inden for visse afgrænsede områder og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse \(EU\) 2018/1503](#)

9. Generel litteraturliste

Defra (2022) Red-Necked Longhorn Beetle *Aromia bungii*. Plant Pest Factsheet 6 pp.

<https://planthealthportal.defra.gov.uk/assets/factsheets/Pest-factsheet-Aromia-bungii.pdf>

Pena, E., Schrader, G., Vos, S. (2019). Pest survey card on *Aromia bungii*. EFSA Supporting publication EN-1731.

<https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/pdf/10.2903/sp.efsa.2019.EN-1731>

Yamamoto, Y., Kaneko, S. (2022) Seasonal Prevalence of the Invasive Longhorn Beetle *Aromia bungii* in Osaka Prefecture, Japan. *Insects* 13(3): 222. doi:10.3390/insects1303022

Zou, Y., Hansen, L., Xu, T., Teale, S. A., Hao, D., & Millar, J. G. (2019). Optimizing pheromone-based lures for the invasive red-necked longhorn beetle, *Aromia bungii*. *Journal of Pest Science* 92: 1217-1225

Forest Research (2022). Tools and Resources. Red-necked longhorn beetle (*Aromia bungii*). <https://www.forestresearch.gov.uk/tools-and-resources/fthr/pest-and-disease-resources/red-necked-longhorn-beetle-aromia-bungii/>

CABI. (2014). *Aromia bungii* (red-necked longicorn). CABI compendium. <https://www.cabidigitallibrary.org/doi/10.1079/cabicompendium.118984>

EPPO Global Database. *Aromia bungii* (AROMBU) <https://gd.eppo.int/taxon/AROMBU/datasheet>
<https://gd.eppo.int/reporting/article-6869>

Canadian Food Inspection Agency (2020). Red-necked longhorn beetle – *Aromia bungii*. <https://inspection.canada.ca/plant-health/invasive-species/insects/red-necked-longhorn-beetle/eng/1433364848876/1433364972971>

EFSA (2019). Pest survey card on *Aromia bungii*. <https://www.efsa.europa.eu/en/supporting/pub/en-1731>

EPPOs diagnostiske protokoll for *Aromia bungii*, PM 7/156(1): <https://gd.eppo.int/standards/pm7/>

EPPO PRA for *Aromia bungii* (2018). <https://pra.eppo.int/pr/99d63598-49ab-4929-9dc7-b6190797cd2a>

UK Rapid Pest Risk Analysis for *Aromia bungii* (2013). <https://planthealthportal.defra.gov.uk/pests-and-diseases/uk-plant-health-risk-register/downloadExternalPra.cfm?id=3818>

Bilag 1. Identifikation: Rødhalsbukken og dens symptomer

Voksne individer, larver eller pupper af rødhalsbukken er ganske genkendelige.

Det voksne individ er 20 til 38 mm lang med en smal krop, skinnende sorte dækvinger og en karakteristisk rød prothorax, dvs det første af de 3 segmenter, der udgør træbukkens mellemkrop (se figur 1 og forsiden). På underarten *Aromia bungii* spp. *cyanicornis* er segmentet dog sort og den kan derfor forveksles med *Aromia moschata* (se forvekslingsmuligheder).

Rødhalsbukken lægger 2 mm lange, lyse æg i revner eller under lav på grene og stammer af *Prunus* arter, figur 2. Udgangshullerne og gallerierne i træet er ovale (figur 2 og 3). Ofte opdages angreb grundet rødt smuld på stammen eller ved stammebasis (figur 4).

Larven er en typisk træbuklarve, uden ben, med kraftige kæber og sammensat af en række hvide og opsvulmede led (figur 6). Kropsformen set fra siden er lige, i modsætning til forvekslingsmuligheder med C-formet krop. Rødhalsbukken har to larveformer, en med små kæber og en anden med større og kraftigere kæber (figur 6). Det nævnes flere steder i litteraturen, at larven af rødhalsbuk skal have en rødlig stribe på det første led (har andre træbukke også), og at formen på denne stribe skulle være artsspecifik. Det har ikke været muligt at finde frem til hvilken form denne stribe skal have.

For sikker bestemmelse skal larven enten klækkes til voksen (figur 9), hvilket gøres ved at lægge et større stykke træ med larver i en lukket plasticboks, og efterlade denne boks skygget og påvirket af omgivelsernes temperatur, f.eks. i et ikke isoleret skur eller lignende. Alternativt kan molekylære metoder bruges til at artsbestemme larverne.

Figur 1. Rødhalsbukke under parring. ©Tom Haye, EPPO

Figur 2. Rødhalsbuk æg. De 2 mm lange, lyse æg anbringes i små revner eller under lav på grene og stammer af Prunus arter. Foto ©Antonio P. Garonna, CABI.

Figur 3. Ovale udboringshuller
Foto ©Antonio P. Garonna, CABI

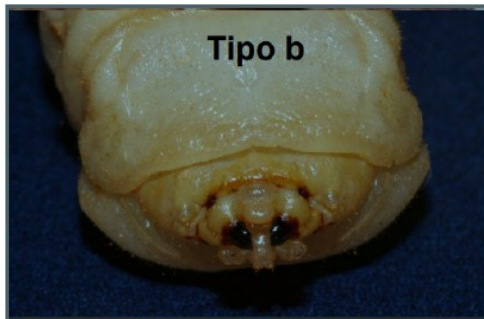
Figur 4. Gangsystem ©Tim Haye, EPPO

Figur 4. Rødhalsbuk – smuld ved træets fod. Foto øverst ©Matteo Maspero, Centro MiRT, EPPO Foto nederst tv ©Antonio P. Garonna, CABI, foto th ©Don Walker, Fera, UK

Figur 5. Larve af rødhalsbuk i barken på *Prunus*. Bemærk smuld i forgrunden af billedet. Foto ©Matteo Maspero, Centro MiRT, EPPO.

Tipo b

Tipo a

Figur 6. Rødhalsbuk er en typisk træbuklarve uden ben, med kraftige kæber og sammensat af en række hvidlige opsvulmede led. Rødhalsbukken har to typer larver. En med kraftige kæber (Tipo a) og en med mindre veludviklede kæber (Tipo b). Foto øverst ©Antonio P. Garonna, CABI. Fotos nederst fra: <http://www.agricoltura.regione>.

Figur 7. Puppen af rødhalsbuk er op til 38 mm lang med tydelige ben og antenner. Foto ©Antonio P. Garonna, CABI

Figur 8. Rødhalsbuk – symptomer under bark. Bemærk at der er levende bark i randen af området, og at den døde bark har en anden farve (nederst). Foto ©Antonio P. Garonna, CABI.

Bilag 2. Forvekslingsmuligheder

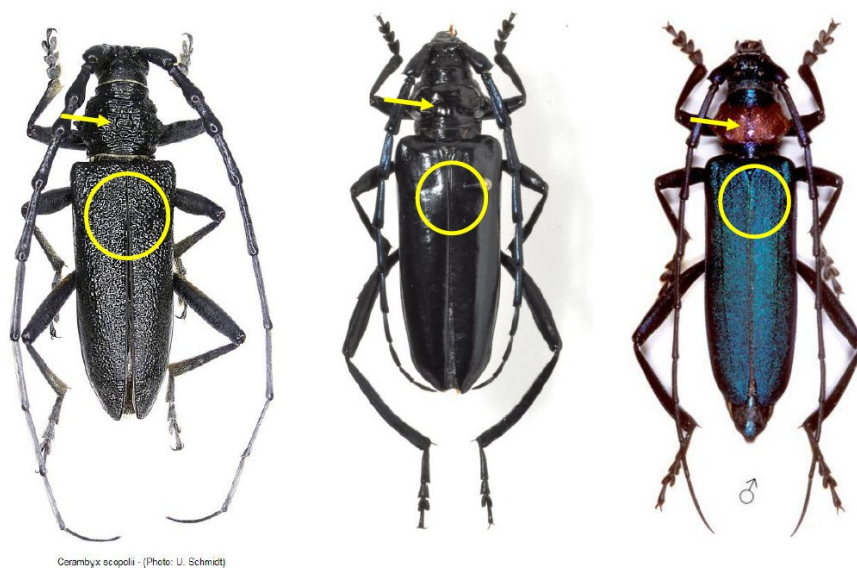
Der er flere muligheder for at forveksle rødhalsbuk med andre arter, både hjemlige og udenlandske. Forvekslingen kan enten gå på selve insektet (voksne og larver) eller på symptomer i form af gangsystemer i veddet. De vigtigste forvekslingsmuligheder er vist nedenfor på billeder (se også figur 10), samt summeret i tabel 2.

Der findes tre hjemlige insekter, som kan lave gangsystemer, der minder om rødhalsbuk, se nedenfor under forvekslingsmuligheder. Pileborerens larve (røddorm) er en sommerfuglelarve, som er helt forskellig fra træbukkelarver, men de to hjemlige træbukke (moskusbuk og sort bøgebuk) kan nemt forveksles med rødhalsbuk, men de angriber sjældent *Prunus*, derfor vil det være kombinationen med værtplanten (*Prunus* sp.), som bedst indikerer arten.

De voksne rødhalsbukke er meget genkendelige på det røde forkropsled (figur 9). Dog findes der eksempler på moskusbukke med rødt forkropsled (figur 10 th). Sådanne individer kan skelnes fra rødhalsbukken, ved at vingedækket er læderagtigt rynket hos moskusbukken, og næsten glat hos rødhalsbukken (gule cirkler figur 10). Derudover er rødhalsbukken større (20-40 mm) sammenlignet med moskusbukken (13-34 mm). Rødhalsbukken kan også optræde i en helt sort udgave (figur 10 i midten) og dermed ligne sort bøgebuk. Her kan man på samme måde se på glatte eller læderagtige dækvinger (gule cirkler figur 10), men også at oversiden af forbrystet (gule pile figur 10), vil være mere tydeligt rynket hos sort bøgebuk.

Figur 9. Rødhalsbuk – voksen. Både han og hun er sorte med en tydelig rød ring på forkroppen, men helt sorte individer kan også forekomme (se figur 10). Bemærk de små udvækster (pil) på det røde forkropsled (pronotum). Hannens antenner er længere end kroppen, og hunnens har samme længde som kroppen. Foto ©Antonio P. Garonna, CABI

Cerambyx scopolii - (Photo: U. Schmidt)

Figur 11. Sammenligning af to hjemmehørende træbukke med rødhalsbuk. Til venstre sort bøgebuk. I midten rødhalsbuk med sort pronotum (område på forkrop) i stedet for det typiske røde (se figur 9). Til højre en moskusbuk med rødt pronotum. Foto til venstre og højre er hentet fra coleonet.de (<https://coleonet.de/cole/texte/cerambycinae.htm>). Foto i midten er hentet fra <https://www.biolib.cz/en/image/id220289/>.

Tabel 2. Oversigt over insekter som kan forveksles med rødhalsbuk, enten baseret på symptomer i værtplanten *Prunus* eller på de voksne og larver (inkl. pupper). Udover de tre træbukke, er det en sommerfugl (pileborer) og en pragtbille.

Dansk/engelsk navn	Videnskabeligt navn	Findes i	Forveksling
Moskusbuk	<i>Aromia moscata</i>	Danmark	voksen træbuk, larve, gangsystem
Sort bøgebuk	<i>Cerambyx scopolii</i>	Danmark	voksen træbuk, larve, gangsystem, vært
Pileborer, røddorm	<i>Cossus cossus</i>	Danmark	gangsystem, smuld, vært
'ferskenpragtbille' *	<i>Capnodis tenebrionis</i>	Sydeuropa	gangsystem, vært
Cherry long-horned beetle *	<i>Ropalopus sanguinicollis</i>	Nordamerika	voksen træbuk, larve, gangsystem, vært

*intet dansk navn

Moskusbuk – voksen, larve og gangsystem (findes dog mest på pil)

Figur 11. Moskusbuk voksen ©Biopix

Moskusbuk voksen ©Insecta.pro
Bemærk rødlig forkrop

Figur 12. Moskusbuk larve ©EPPO

Moskusbuk gangsystem ©Bugwoodwiki

Sort bøgebuk – voksen, larve og måske gangsystem i ved (hovedvært i DK bøg, andre steder angives eg som hovedvært, men kendes fra en lang række løvtræer, herunder *Prunus*).

Figur 13. Sort bøgebuk (*Cerambyx scopolii*) voksen Sort bøgebuk larve
Foto tv ©Biopix Foto th ©Gyorgy Csoka, Hungary For. Res. Inst., Bugwood.org

Pileborer – hverken voksen eller larve, kun symptomer, dvs. gangsystem, smuld ved basis og visnen (pil, poppel hyppigste værter, men ses på en lang række løvtræer, inklusiv *Prunus*).

Figur 14. Pileborer larve (rødorm) ©Peter Leth Pileborer voksen ©Ole Roland Therkildsen, Begge foto fra Naturbasen

Figur 15. Pileborer symptomer i ask.

Smuld ved basis af birk med pileborer

©Haruta Ovidiu, Forestry Images

[Rådgiversvar](#) på Videntjenesten

Cherry long-horned beetle – voksen, larve, gangsystem og vært, men findes ikke i Europa.

Figur 16. Cherry long-horned beetle (*Ropalopus sanguinicollis*) optræder i det sydlige Canada og det nordøstlige USA. Den ligner rødhalsbuk, og værten er også *Prunus* arter. Vigtigste forskel er at den nordamerikanske art har et glat og afrundet forbryst (thorax), mens rødhalsbuk har to tydelige pig-agtige udvækster på siden af forbrystet. Desuden er dækvingerne (elytra) mere glinsende hos rødhalsbuk. Foto ©Marjolaine Giroux, iNaturalist, Canada

'Ferskenpragt-bille' – ikke voksen, delvist larve, mest gangsystem. *Prunus* er typisk værtplante

Figur 17. *Capnodis tenebrionis* larve (Foto italiensk artikel) og voksen Foto ©Wikimedia

Figur 18. *Capnodis tenebrionis* symptomer med larver og gangsystem ©Wikipedia, Italien

Organisation:	Styrelsen for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Planter & Biosikkerhed
Version:	1.0
Dato for version:	20.02.2026
Godkendt af:	Enhedschef Kristine Riskær
Revisionsdato:	